

SPORT

Tudósítókink figyelmébe

Felhívjuk tudósítókink figyelmét, hogy az ünnepek miatt hét végi ügyeletünket kedden tartjuk. Ezért kérjük, hogy a szombati és vasárnapi eredményeket kedden délelőtt 9 és 11 óra között adják le a szerkesztőségbe a szokott módon.

Tudomány és sport

A Magyar Tudományos Akadémia szegedi bizottsága rendezésében a sportbiológiai munkabizottság április 5-én délután 2 órakor a Somogyi utcai színházban tartja soros ülését. Ennek keretében Szórády István tudományos szaktanácsadó, az orvostudományok doktora és Frankl Róbert egyetemi tanár, a Testnevelési Főiskola tanszékvezetője „A sportolók egyéni gyógyszer-érzékenysége” címmel számol be az első hazai farmakogenetikai vizsgálatok eredményeiről. A téma szoros kapcsolatban áll a doppingellenőrzés problémájához. Ezt követően, délután 4 órakor Csabai Csaba, Szolnok megye sportfőorvosa „A testi nevelés reformja” című előadását hallgathatják az érdeklődők. A téma különösen ajánlott az iskolaorvosoknak és a testnevelő tanároknak.

Atlétika

A Szeged SC atlétikai szakosztályának két versenyzője kapott meghívást központi edzőtáborozásra. Szabó Erzsébet, a 800 méteres síkfutás csúcstartója április 3-tól 18-ig az olaszországi Formiában készül az idényre a felnőtt válogattal. míg a serdülő korcsoportú Barna Krisztina április 7-ig az utánpótláskeresettel Tatán gyakorol.

Csehi nyaka fáj

Kedden 17,30 órakor a Népstadionban Svájc válogatottjával mérkőzik a magyar labdarúgó nemzeti tizenegyet, amely a terveknek megfelelően folytatja előkészületeit Tatán. Szombaton délelőtt taktikai gyakorlatokat végeztek a kerettagok, majd a délutáni műsorban egymás közötti játékok szerepeltek.

Bicskei Bertalan szövetségi kapitány ígérete szerint csak hétfőn hirdeti kezdőcsapatot. Am nem hivatalos hírek szerint csak a balhátvéd személye kétséges. Ott Keller vagy Sass kezd. Ha Keller, akkor Sass középpályás lesz. Várhatóan a következő tizenegyet játékosok lép pályára: Disztl P., Kozma, Disztl L., Bognár Z., Keller, Gregor, Kovács F., Détári, Sass, Kiprich, Hajszán.

Annai bizonyos, hogy Csehi, az utólag meghívott Bp. Honvéd játékos nyaka erősen fájt, vélhetően húzatot kapott. Ennek ellenére a foglalkozásokon részt vesz.

A magyar labdarúgók szinte semmit sem tudnak a keddi ellenfél játékeréről. Ez azért jó, mert különösebb taktikai „csapdák” nem kell előkészíteni.

Vízilabda OB I.

Könnyed játékkal

Sipos István felvétele

A szegedi center, Török (fehér sapkában) kétszer is betalált a Honvéd kapujába

Több mint 3 hónapos szünet után tegnap ismét bajnoki pontokért folytatódott a vízilabda OB I. küzdelem-sorozata. Az őszi idényt 9. helyen záró Szeged SC csapata a Bp. Honvéd „csikó-csapatát” fogadta. A mérkőzést kedves ünnepség vezette be, az egyesület és a szakosztály vezetése elbúcsúzott Tombác Józseftől, a kábelgyár igazgatójától, a szakosztály volt elnökétől, akit munkahelyi beosztása Budapestre szolgált.

Az első negyed elején eredménytelen támadásokat láthattunk mindkét féltől, mígnem Török 2 perc elteltével a hálóba talált. A továbbiakban ugyan növelték előnyüket a kisse visszafogottan játszó hazaiak. A folytatásban már felszabadultabban, oldottabban, és némelykor könnyelműen szöttek akcióikat Bózsókék, így, ha csak felvillanások erejéig is, de „ficánkolhatlak” a honvédosok. A harmadik negyedétől aztán „beindult a gépezet”, látványos szegedi akciók sora következett, és ami ennél is örövendesebb, a támadások rendre góllal végződtek. A

Honvéd — mi mást tehetett volna — beletörődött a megváltoztathatatlanba, a vendéglátók pedig tetszésük szerint iskolázhattak.

A szegediek vezető edzője, Pozsgay Zsolt jól élt a lehetőséggel, úgyes „mixelt”. Valamennyi játékosát vízbe küldte, és a váltások — ez mindenképpen biztató a jövőt illetően — nem okoztak zökkenőt a csapatjátékban. Győzelmüket könnyed játékkal érték el a szegediek, akik — ha nem csak értékítéletünk — máris „formában” vannak.

Szeged SC — Bp. Honvéd 11-3 (3-1, 2-2, 4-0, 2-0). Új-szegedi Sportuszoda, 300 néző.

Szeged SC: Miller — Dongó 1, CSERI 2, DELEON 3, Tóth 1, TÖRÖK 2, Bozsó, Juhász, Lengyel 1, Hegyesi 1, Lihótzky, Eles. Edző: Pozsgay Zsolt.

Bp. Honvéd: Csánk — Szabó 1, Eppel, Surányi, VIGH 1, Nyúl, Csombor 1, Péter, Halas, Taxner, Bardóczy, Kaiser. Edző: Mohácsi Attila.

Gól — emberelőnyből: 7/5, ill. 7/2.

Torna diákolimpia

Az a furcsa helyzet állt elő, hogy éppen abban a városban — történetesen Szegeden — rendezik hétfőtől az ország legnagyobb tornászversenyét, ahol az évek folyamán gyermekcipőjébe fejlődött vissza ez a sportág. Kicsit meglepő, de ugyanakkor szívdertítő is, hiszen hátha lökést ad a szegedi sportág újravirágzásához. Bár az igazsághoz hozzátartozik, megyeszékhelyünk már több alkalommal volt házigazdája különböző korosztályos tornászviadaloknak. Azonban ilyen nagyszabású összejövetelre még nem került sor. Már csak azért sem, mert az idén első ízben rendezik összevontan általános és középiskolásoknak, valamint a felsőfokú intézmények hallgatóinak ezt a diákolimpiát. Ez évben a szervezők — a megyei diáksport-tanács, az ifjúsági és sportosztály, valamint a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola testnevelés tanszéke — azt is vállalták, hogy a ritmikus sportgimnasztika versenyét lebonyolítják. Így hétfőtől szombatig több mint 800 diák lép színpadra a Topolya sori sportcsarnokban.

A szervezőbizottság vezetőjétől, Mitrik Lászlótól megtudtuk, hogy az országos diáksport szövetség 2,1 millió forintot adott a verseny lebonyolítására, amivel a szegedi rendezők a megfelelő kereteken belül gazdálkodhatnak. Ez annyit jelent, ha a fenti összegből kifutnak a szegediek, akkor azt a megyének kell pótolnia, ha viszont ügyesen csoportosítanak, akkor a nyereséget az itteni diáksportra lehet fordítani.

A megyénkbeli az országos döntőbe több csapat is bekerült. Az úttörők között a szegedi Tarján IV-es, valamint a Madách iskola, míg a fiúknál a csongrádi Domokos Rókus és a szintén szegedi Odessza II. tanulói szerepelnek. A középiskolásokat a lányoknál a szegedi Széchenyi, a fiúknál pedig meghívottként a makói Juhász Gyula iskola képviseli. A felsőfokú intézmények versengésében a tanárképző főiskola csapatai vesznek részt.

A diákolimpia első napján a ritmikus sportgimnasztikások szerepelnek. Kedden az úttörők csapat- és egyéni versenyekre kerül sor. Szerdán a napot az egyetemi és főiskolai női csapatok nyitják, majd az úttörő és a felsőfokú intézmények férfi együttesei következnek. Csütörtökön a középiskolások vesznek először birtokukba a szereket, majd az egyetemisták egyéni versenyére kerül sor. E nap délutánjától egészen szombat estig már csak a középiskolásoké a tornacsarnok. A versenyek reggel 8 órától este 9-ig tartanak.

Humánusmot nélkülöző eredménycentrikusság

Honi sportorvoslásunk, ahogyan Csiszér Előd főorvos látja

Napjaink honi sportéletének egyik legvitatottabb témája — edzők, versenyzők, a szakmabeliek, de a kívülállók körében is — a sportorvoslás. Nagyon sok szakember vallja, talán nem is ok nélkül, hogy hazánkban a sportorvosok nem, vagy alig tudnak segíteni az edzőknek, mert egyszerűen nem értenek a munkájukhoz! Súlyos vádként fölfogható értéket, majdhogya a szakma semmibevétele.

Valóban ilyen aggasztó lenne e téren nálunk a helyzet, tényleg ilyen alacsony szinten funkcionálna a degradált, jelen állapotában gyakorlatilag alig hasznosítható speciális sportorvoslás? Erről cserélünk gondolatot a nemcsak Szegeden, de a környékén is közismert, igen népszerű Csiszér Előddel, a makói kórház röntgenosztályának főorvosával, aki „mellesleg” sportorvosi szakvizsgával is rendelkezik, és kiváló diagnosztika. A jelzőket nem véletlenül kapcsolom személynéhez, hiszen mindegy, milyen sportágat űznek a versenyzők, sérülések szűkebb pátárikából többségüknek első útja hozzá vezet. Ha ebből meg lehetne élni, nyugodtan nyithatna sportorvosi magánrendelőt, Csak-hogy ő nem hőlmi előnyökért, a paraszolenciáért, hanem a sport, a versenyzők mérhetetlen szeretetért segít a rászorulóknak!

Teszi mindezt azért, mert a sport gyermekkorától meghatározta életét. Szinte mindent kipróbált, tornázott, másodosztályú vívó volt, kézilabdázott NB II-ben, ma is rendszeresen teniszeznek, részt vesz kispályás focimeccseken. Annak idején a Testnevelési Főiskolára készült, de — a sors furcsa játéka — nem vették föl, egy év múlva viszont már a szegedi orvostudományi egyetem hallgatója volt.

Sajnos, bizonyos mértékig egyet kell értenem azokkal, akik elmarasztalóan nyilatkoznak ténykedésünkről — utalt társalgásunk apropóját adó felvetésemre. — Nem szeretnék megbántani senkit, de a kollégák között — egy-egy sportág szeretetére hivatkozva — sok a műkedvelő. Van egy vékony réteg, érttem alatta a fővárosi Sportkórház szakembergárdáját, a megyei sportorvosi intézetek vezetőit, néhány nagyobb egyesületnél dolgozó orvost, akiknek mindenképpen tiszteletre méltó tennikarásuk, törekvésük. Lehetőségeink azonban — gyógyszer, műszerek, és még sorolhatnám — behatároltak.

Konkrétan mire céloz? — Ami nálunk van, meg sem közelíti a nyugati, de a fejlett sportkultúrával rendelkező keleti országokban természetesen vett körülményeket. Gondolok itt a kiválasztásra, a kondicionálásra, a doppingolás-sal össze nem tévesztendő megfelelő gyógyszerelésre, a vitaminkúrakra.

Vitathatatlan a szakterület specialitása, de nem ördögös mesterség. csupán bele kellene mélyedni a dolgokba. Nálunk miért nem tud gyökeret eresztetni, terebélyesedni az igazi sportorvoslás nagyon is hiányzó faja?

Több oka van. Az egyetemen sportorvoslást nem tanítanak! Nem hiszi el, de nagyon sokan nem is tudják, mi az, hallani sem hallanak róla... Akik élsportolónak lesznek orvosok, nagyon is jól tudják, tisztában vannak vele, erkölcsileg, anyagilag, tehát eg-

zisztenciálisan mire számíthatnának „csak” sportorvosként. Persze, van ellenpélda is. A Szegeden jól ismert egykori labdarúgó, Berkes István a birkózóválogatottal bejárta a világot, csak hogy mielőtt odakerült, már jó sebész volt! Ismeret-tem szerint változás várható e területen, az egyetemek önállóan állíthatják majd össze tanrendjüket, így a hallgatóknak módjuk lesz a választáshoz.

Lát-e, tapasztal-e összefüggést a nálunk előforduló, viszonylag sok sportsejézés, és a már említett — hogy is mondjam — nem éppen ideális körülményeink között?

Mindenképpen! A megfelelő sportkultúra hiányos volta óriási bajok előidézője. Ehhez jön még a ma divatos, olykor minden racionalizmust nélkülöző eredménycentrikusság, amit a versenyző és edző egyaránt akar. Ebben az esetben a humánus semmivé válik, ráadásul a túlhajtott állapotban nincs visszajelző mechanizmus. Bekövetkezik a sérülés, ami eredhet felkészületlenségből, fáradtságból, majd létrejön a károsodás, mert nincs idő a rehabilitációra. Pedig a bajmegelőzhető, mi több, a gyógyulás siettethető, ha hallgatnak az orvosra, megfogadják tanácsait. Igen ám, de olykor a vezetők a részsikereket nem hajlandók fölfedezni az igazán nagy eredményekért.

Érthetetlen, mégis sokan vitatják az orvos érdemeit egy-egy sportsiker kapcsán. E tekintetben Ön viszont igazán nem panaszkodik?

Polgár Judit a díjasok között

Hazaérkezett a Polgár család New Yorkból, ahol Zsuzsa, Zsófia és Judit a világ legnagyobb nyílt, svájci rendszerű sakkversenyén szerepelt. A kilencfordulós versenyen 91 sakkkozó ült asztalhoz, s 18 000 dolláros első díjat az amerikai Fedorowicz nemzetközi nagymester szerezte meg.

Polgár Zsófia és Polgár Zsuzsa 4 ponttal az 52—69. helyen végeztek, többek között Ahmilovszkaja társaságában, aki a szaloniki sakkolimpián hagyta el a szovjet csapatot.

Zsófia 4 pontjával teljesítette a férfi nemzetközi nagymesteri normát, 35 előponttal növelte értékszá-mát. Judit a díjasok között végezett, ő lett messze a legjobb a nők közül — mondta Polgár László, a kényes édesapja. — Zsuzsának ezúttal viszonylag gyengén ment, Judit egyébként sötétlét legyőzte a 14 éves szovjet Gata Kamszkijt, akit a világ leghíresebb fiatal sakkosójának tartanak, s akiről Garri-

kodhat, sokan kérik, igénylik tanácsait. Együtt dolgozott Kővári Árpáddal, jelenleg Nyári Sándor és Tót Zsolt edzői munkáját segíti, de lehetne sorolni több nevet is. Ha nem csalnak értesüléseim, nem kis köze van ahhoz, hogy a Szegedi Építők női tekezői megnyerték a Bajnokcsapatok Európa Kupáját. Beszélne arról, milyen szerepet jutott felkészítésükben az orvosnak?

Semmi különöst nem tettem — próbálja elhárítani magától a dicséretet —, igyekeztem a lehető legjobban ellátni, megoldani, amit fölvállaltam. Tulajdonképpen pszichosomaticus és medicinális felkészítést csináltam a csapatnál. Segítettem a terhelés és pihenés helyes arányának a kialakítását, különböző fiziológiai megfigyeléseket, méréseket végeztem, hogy egyénekre bontva határozhassam meg, ki-nek mi az optimális versenyalapöt. Számomra új volt, hogy mennyire lehet nőket fanatizálni egy eredmény elérésére. Az igazsághoz tartozik, könnyű dolog volt, hiszen világ-bajnokokkal, országosan elismert versenyzőkkel dolgozhattam együtt. Ettől függetlenül — talán nem veszik szerénytelenségnek — ez a társaság, és ezt a példa is bizonyítja, éveken át nem tudta hozni azt a kis pluszt, amit most sikerült kicsikarnom belőle, azaz, az ezüstök után végre aranyérmet vehettek át a versenyzők.

Ennyi lenne a siker ára?

No, nem egészen, sok összetevője van, ha jól belegondolunk. Figyelni kell a pszichés állapotra, és nem elhanyagolandó az autogéntréning sem. Elengedhetetlen egy igazán jó gyúró, potenciális partnernek tartom! Szociológiailag nagyon lényeges a csapat főléptése, az értékrend, a játékosok egymáshoz való viszonya, nem utolsósorban a megfelelő háttér, a családi kiegyensúlyozottság, a nyugalom.

Csiszér Előd egykoron aktívan versenyzett, a sporttól, ami ma is életeleme, képtelen elszakadni. Ezért is választotta ezt az utat, hogy most a pálya széléről vigyázza az utódok egészségét!

Gyürki Ernő

Bognár vezet

A legharcosabb magyar labdarúgóknak kiírt vándordíjért, a Néphadsereg újság által alapított díszkardért folyó közönségsválaszán Bognár Zoltán vezet a Svájc elleni barátságos válogatott mérkőzés előtt.

A keddi találkozó után újra várják a szurkolók voksait. A kérdés: ki küzdött a legteljesebben a válogatott játékosok közül? A szavazatokat az MLSZ cí-mére (1393. Budapest, Postafiók 325.) várják. A szavazók között tárgynerem-nyeket sorsolnak ki